

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarlon Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500—; pentru particulari Lei 400—; pentru cooperative, unșionari publici, de bancă și comerciali Lei 300—. În străinătate Lei 800—. Taxa pentru inserțiuni: de flecare cm. Lei 6—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

••••••••

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul: Parada Guvernului. — Lege pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane. — Situația.

Parada Guvernului.

A patra lege de conversiune a fost sancționată cu un fast, care a lipsit celorlalte trei anterioare.

Legea a fost prezentată M. Sale Regelui de întreg consiliul de miniștri în frunte cu dl prim-ministru Gheorghe Tătarăscu, care a rostit o cuvântare prin care persoana Regelui a fost pusă din nou în legătură cu așa zisa problemă a conversiunii, respective cu legiferarea acestei probleme.

Răspunsul M. Sale la cuvântarea primului ministru spune, că aceasta va fi ultima lege de conversiune.

De aci diferite concluzii, atât în sânul Guvernului și al Partidului Liberal, cât și în presă și în opinia publică din țară.

Guvernul și partidul actual la putere nu-și pot ascunde satisfacția, ce o simt pe urma cuvintelor regale. Aceste cuvinte sunt privite ca o înaltă și deosebită apreciere pentru opera legii.

Ziarele comentează însă cu totul altfel acest fapt.

Astfel UNIVERSUL din 13 crt. (No. 98) sub titlul „O SOLEMNITATE PERICULOASĂ”, serie:

„Fiecare guvern are metodele și pu-
„nerea în scenă specifice, prin cari so-
„cofește că dă prestigiu unor fapte, ori
„derutează opinia publică dela altele, cari
„ii sunt prejudiciabile. De aceea n'am in-
„sista asupra acestei situațiuni, dacă în
„timpul discuției la Cameră a legii con-

„versiunii, un deputat n'ar fi ridicat o
„chestiune de mult bun simț și anume:
„Nu este bine, spunea dl Iunian, să se
„schimbe data deja fixată de când această
„lege începe să-și aibă aplicațiunea, în
„aceea de 2 Noembrie 1931, când Regele
„a pronunțat discursul Său la Școala de
„agricultură și s'a amintit de chestiunea
„datoriilor agricole, că s'ar putea ca Re-
„gele să fie angajat să suporte conse-
„cințele unei legi ale cărei efecte pot fi
„dezastruoase“.

„Argumentarea aceasta, și logică și
„juridică și de bun simț, a prins și Ca-
„mera adoptând-o, a respins dispoziția din
„proiectul Guvernului.

„Era natural, deci, să nu se mai re-
„învieze discuția aceasta, fiindcă tocmai
„în prevederea unor eventuale legi deza-
„struoase, Constituția noastră a scutit pe
„Rege de orice răspundere, lăsând-o în-
„treagă asupra guvernelor Sale.

„Prin legea conversiunii, o mare parte
„a locuitorilor țării este împărțită în două
„fabere dușmane de moarte prin însăși
„firea lucrurilor.

„Departa de noi gândul de a susține
„pe cămătarii creditori, dar printre acești
„creditori se numără și micii rentieri, pen-
„sionari, văduve, orfani, deponenți ai coo-
„perativelor etc., cărora li s'a luat pâinea
„dela gură, și cari fatal nu numai că vor
„blestema, dar poate vor fi constrânși de
„foame să facă și acte disperate.

„Este bine oare, ca acele acte să aibe și alte repercusiuni decât cele îngăduite de legile țării?”

„Din acest punct de vedere socotim, că solemnitatea sancționării legii conversiunii nu a fost bine venită, și tocmai în scopul pacificării ambelor tabere, de care s'a vorbit în cele două discursuri.

„Dar nu numai din punct de vedere constituțional, ci și din acel al împrejurărilor actuale, Coroana trebuia să fie mai presus de orice amestec, fiindcă prea mult s'a vorbit în ultimul timp — poate fără temei — de participarea Ei la unele acte cari turbură conștiințele.

„Pentru prestigiul și trăinicia Coroanei, maxima **„REGELE DOMNEȘTE, DAR NU GUVERNEAZĂ“**, consfințită și de Constituție, nu trebuie să fie socotită perimată.

„Dar dacă din contră alt înțeles se dă așezământului Constituțional, el trebuie spus categoric, pentruca lumea să știe la ce se poate aștepta și fiecare să se aranjeze în cadrul care-i convine.

„Era inducerilor în eroare trebuie să înceteze“.

Iar „EPOCA“ din aceeași zi (No. 1567), sub semnătura dlui Grigore Filipescu, face între altele, următoarele comentarii (Articol de fond: „Rolul Regelui“):

„Regele care domnește dar nu guvernează nu poate să fie autorul vreunei legi. Cu atât mai puțin a unei legi demagogice, care astăzi place, iar mâine riscă să displacă majorității țării.

„Dar eu aceeaș tărîe, credem că Regelui îi incumbă sarcina de a împiedeca întronarea haosului prin nesfârșitele abrogări de legi ce caracterizează viața noastră publică. Preferăm o lege mediocră, pe care toată lumea se hotărăște s'o aplice cinstit, unei serii de legi bune, ce nu dăinuesc mai mult decât viața guvernelor de cari au fost votate.

„Regele nu poate să fie autorul proastei legi de conversiune ce s'a votat, dar Regele este în rolul său când zice: **„Constatând starea de incertitudine în care trăim, când nimeni nu știe ce se va întâmpla dela o lună la alta, declar că nu voi sancționa o lege nouă de conversiune.“**

„Cred că nimeni nu ne va învinui că am fost prea dulci cu oribila reformă, pe care a votat-o parlamentul în săptămâna patimilor, totuși o preferăm reînnoirii ignobilului spectacol, pe care l-a dat Ca-

„mera în patru rânduri, sub patru cârmuiri diferite, când aveai impresia că nu mai este nimic sănătos în această țară.

„Numai să poată Regele să-și îndeplinească angajamentul!”

Credem, că părerea dlui Grigore Filipescu este cea mai apropiată de adevăr.

Cuvintele regale, după interpretarea dată de dl Filipescu, corăspund unei necesități adânc simțite de întreaga țară.

Înt'adevăr, lumea este sătulă de legherarea nesfârșită în materie de conversiune și vrea să vadă în fine și o lege aplicată, bună-rea, cum o fi.

Țara aceasta românească mai are și altceva de făcut, decât să se certe mereu pe chestiunea datoriilor: Ea vrea să i se dea din nou posibilitatea să muncească în liniște și să înceapă din nou a economisi.

Acesta este adevărul curat, pe care îl cuprind cuvintele regale.

Ele sunt expresiuni ale unei dorinți unanime ale tuturor cetățenilor conștiinței ai României.

Dl Grigore Filipescu are perfectă dreptate, când afirmă, că **„Regele nu poate să fie autorul proastei legi de conversiune, ce s'a votat“**...

Rău face Guvernul încercând să lege numele Suveranului de această „operă“, care nu este numai proastă, cum o caracterizează dl Filipescu, ci poate ajunge și dezastruoasă, mai ales pentru elementul românesc din Transilvania.

Căci doar cunoscute și arhicunoscute au fost principiile, cari trebuiau să formeze baza noii legi de conversiune. Guvernul nu avea nevoie de nici o somitate în această privință. Experiența atâtor ani a scos la suprafață adevăruri, cari nu trebuiau decât culese, așa cum se culeg fructele coapte.

ACESTE adevăruri trebuiau turnate în formă de lege, nu teoriile făurite în grabă și între patru pereți ale etern nelipsiților specialiști.

Dar, ca și legiuitorii precedenți, legiuitorul actual a nesocotit aceste adevăruri și în felul acesta „opera“ lui constitue o sumă a cel puțin tot atâtor greșeli, câte articole cuprinde legea.

În primul rând **„Legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane“** din 7 Aprilie 1934 conține o serie de foto-

De unde guvernul declară, că este hotărât să nu facă excepții pentru nimeni, ci să instituie unul și același regim pentru toată lumea, el a păcătuțit mai amarnic decât toate guvernele anterioare în această privință, căci acestor fotografii nu le-a putut rezista nici chiar în primul articol al legii.

Iată ce spune articolul prim: „*Sunt considerați debitori agricoli, debitorii cetățeni români, persoane fizice, obștiile de cumpărare, persoanele juridice de drept privat, cari nu au scop lucrativ, fundațiunile de orice fel, și Comunitățile de avere ale fostelor regimente grănicerești din Caransebeș și Năsăud...*”

— Lăsând la o parte aceste fotografii — spațiul unui articol nu permite să înșirăm această puzderie — trecem la cealaltă parte a medaliei: Grijă deosebită, pe care a avut-o Guvernul pentru ocrotirea așezămintelor de credit.. liberale.

Pentru Creditul Rural, pentru Creditul Funciar Urban, Creditul Ipotecar Transitoriu, pentru Casa Rurală, s'au introdus în lege articole separate, de lungime chilometrică, în cari pe de o parte se instituie un regim separat debitorilor acestor instituțiuni, pe de altă parte la finea fiecărui articol răsună neschimbat mereu același refren: „*Statul va acoperi TOATE pierderile ce... (Creditul Rural b. o.) va încerca prin aplicarea prezentei legi*”.

Și cum anume vor fi constatate pierderile ce vor „*încerca*” aceste instituțiuni, iar Statul cum le va despăgubi?

Răspunde articolul de lege în mod precis și în această privință: „*Acestea (pagubele) se vor stabili pe cale de convențiune ce se va încheia între... (Creditul Rural b. o.) și Stat, FĂRĂ A FI NEVOIE DE O LEGE DE AUTORIZARE A STATULUI*”.

Ei, în felul acesta mai înțelegem și noi, pentru cari anume motive unii domni s'au declarat conversioniști „*convinși*”.

— Dar făcând abstracție și de aceste „*mici aranjamente*”, să mergem mai departe, să ne ocupăm puțin și de fondul însuși al problemei.

Să vedem adecă, dacă actuala lege rezistă echilibristicii de constituționalitate, care a rupt gâtul celorlalte trei legi cunoscute până acum.

Pe ce se bazează reducerea creanțelor în Legea pentru lichidarea datoriiilor agricole și urbane?

Pe un consimțământ, STORS CU DEASILA dela creditor.

Un consimțământ impus prin constrângere poate fi un consimțământ valabil?

Dar aceasta ne amintește declarația stoarsă prin bătaie, pe care orice for judecătorească o declară nulă și neavenită.

Iată substratul constituțional al legii lui Tătăărăscu!

— Un alt capitol de o importanță covârșitoare îl formează așa numita *finanțare* a conversiunii.

Partidul Liberal a bătut, pe vremea când era în opoziție, multă monedă pe această chestiune. Și s'a legat, nu numai odată, în mod public, că ajuns la putere va finanța conversiunea.

Nu ne-am făcut niciodată prea mari iluzii în această privință. Dintr'un buget, care se încheie de ani cu deficite de miliarde, nu puteam nădăjdui să se poată face minuni.

Dar dacă nu ne făceam iluzii, în schimb, n'am stat un singur moment la îndoială, că întrucât din acest buget — așa deficiente cum este el — se vor acorda ajutoare pentru suportarea pagubelor conversiunii, din acestea trebuie să revină negreșit și instituțiilor românești de credit din Ardeal o cotă proporțională cu importanța acestora, determinată de însăși importanța, pe care o reprezintă Ardealul în viața economică a Țării întregite.

Ce a făcut în această privință legiuitorul deta 7 Aprilie 1934?

El a creat pentru instituțiile de credit din țară două regimuri deosebite: Acela al lichidărilor, prevăzut de art. 52 și următorii, și regimul dreptului comun pentru instituțiile, cari nu vor să lichideze.

Bine a făcut Guvernul dacă s'a străduit să dea unor instituții posibilitatea să lichideze.

Dar a reușit oare?

Vor putea aceste instituții să replătească deponenților cota parte din depuneri în curs de 5 ani atunci, când aceleași instituții nu au dreptul să-și încaseze creanțele lor decât în 17 sau în 10 ani?

Mai sunt însă și instituții, cari pe lângă toate pagubele considerabile suferite prin conversiune, nu le este îngă-

duit să lichideze, pentru că existența lor o reclamă imperios procesul de dezvoltare al vieții economice românești.

De ce nu li s'a dat acestor instituții măcar un răgaz de câțiva ani, în decursul cărora să poată încasa o parte din creanțele lor și în felul acesta, augmentate aceste încasări și cu ajutorul acordat anual din partea Statului, să își poată îndestuli, nefulburate de șicana proceselor celor nerăbdători, deponenții?

În felul acesta dispozițiile art. 62, cari vor să garanteze „menținerea creditului în general”, ar fi putut îndeplini cu mai mulți sorți de izbândă rolul salutar, pentru care au fost concepute, dacă, bine înțeles aceste dispoziții urmează să se și pună cu adevărat în aplicare.

Înainte de a încheia însă partea privitoare la repartizarea pagubelor conversiunii, pentru respectul adevărului, trebuie să recunoaștem, că Guvernul a făcut și un lucru bun prin repartizarea acestor pagube și asupra Băncii Naționale.

Această măsură constituie un merit al Guvernului actual, pe care guvernele cari au mai legiferat în această chestiune nu și-l pot revendica.

— Și acum câteva cuvinte și despre construcția tehnică propriu zisă a legii.

O lege de importanța acesteia trebuia construită cât se poate de scurt și cât mai simplu posibil, pentru ca să nu fie nevoie de nici o intervenție judecătorească pentru aplicarea ei.

Legea actuală însă este cea mai lungă lege de conversiune din câte s'au făcut la noi.

Ea va da naștere, fatal, la nenumărate litigii, pentru aplanarea cărora apelul la forurile judecătorești va fi inevitabil.

— Iată pentru cari motive parada Guvernului în jurul acestei legi pare foarte puțin justificată.

— Dar, repetăm, bună-rea, cum este, această lege va trebui aplicată.

Ca oameni conștii de marile îndatoriri ale vremurilor pline de grele răspunderi, pe cari le trăim, suntem dispuși să punem de cui orice critică — ori cât de bine justificată ar fi — afară de una singură: **LEGEA TĂTĂRESCU NU ARE DREPTUL SĂ DESFIINȚEZE ARDEALUL DIN PUNCT DE VEDERE ECONOMIC, CĂCI ACEASTĂ DESFIINȚARE ARE RE-**

PERCUSIUNI DEZASTRUOASE NU NUMAI DE ORDIN ECONOMIC, CI ȘI DE ORDIN NAȚIONAL-ROMÂNESC.

În această privință nu cunoaștem nici o târguială.

Suntem gata să înțelegem interesul, care a dictat Guvernului susținerea cu orice sacrificii a Creditului Rural, Urban, a Căsei Rurale etc., dar Guvernul trebuie să înțeleagă și el nevoile vitale ale unei mari provincii românești.

Și pentru aceste motive, pentru băncile românești din Transilvania, cerem acelaș regim de despăgubire ca și pentru instituțiile amintite în aliniatul precedent.

Altfel Guvernul actual, ca și Partidul Național-Liberal, se vor înscrie în istoria contimporană cu un calificativ, pe care nici nu li-l dorim, nici nu îl credem posibil: Ciocul intereselor românești din Transilvania.

Di ministru Slăvescu, care ne cunoaște și care în această privință a făcut promisiuni formale în numele Guvernului, cu ocazia desbaterii legii la Cameră, are cuvântul.

Acest cuvânt îl așteaptă cu nerăbdare, dar cu toată încrederea, cele aproape patru milioane de suflări calde, cari trăiesc aci în Ardeal în credința și în religia Românismului.

ILIE OLTEANU.

Lege*)

pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane.

CAPITOLUL I.

Reglementarea datoriilor debitorilor agricoli.

SECȚIUNEA I.

Determinarea și lichidarea datoriilor agricole.

Art. 1. — A. Sunt considerați debitori agricoli, debitorii cetățeni români, persoane fizice, obștiile de cumpărare, persoanele juridice de drept privat, care nu au scop lucrativ, fundațiunile de orice fel, și comunitățile de avere ale fostelor regimente grănicerești din Caransebeș și Năsăud, dacă sunt proprietari fie chiar și aparenți, încă dela data de 18 Decembrie 1931 și până azi, de vreunul din bunurile prevăzute mai jos:

*) P ată în Monitorul Oficial Nr. 83 din 7 Aprilie 1934.

a) De imobile susceptibile de a fi supuse impozitului agricol prevăzut de art. 3 al legii contribuțiilor directe, chiar dacă ar fi scutite prin vreuna din dispozițiile legale în vigoare;

b) De case de locuit, oricare ar fi situația lor, dacă proprietarii lor sunt muncitori manuali de pământ.

Îndeplinirea condițiilor de mai sus, se poate dovedi cu toate mijloacele de probă din dreptul comun, însă în cazul când s'ar invoca acte scrise, acestea nu vor fi opozabile decât dacă vor avea dată certă, iar în Ardeal și Bucovina, dacă vor avea putere probatorie, conform cu legiurile locale.

În vederea aplicației acestei legi se consideră bunurile moștenite după 18 Decembrie 1931 de către debitorii cu vocațiune legală la succesiune, ca fiind proprietatea lor, din momentul achiziției acestor bunuri de către defunct.

B. — Debitorii agricoli menționați sub al. a) de mai sus, beneficiază de dispozițiile acestui capitol, dacă vor îndeplini una din condițiile de mai jos:

a) să locuiască în mod efectiv și continuu, ei, unul din soți sau vreunul din părinții sau copiii lor, sau unul din comoștenitorii indivizi, într'o comună rurală cel mai târziu cu începere dela data de 18 Decembrie 1931;

b) ca veniturile lor personale agricole, conform matricolelor fiscale, să reprezinte cel puțin 30% din cuantumul total al veniturilor lor elementare personale, ce au servit la calcularea impozitului lor global pe anul 1933.

Din acest cuantum total de venituri se va scădea venitul locuinței personale a debitorului, precum și o sumă de Lei 80,000 din totalul veniturilor sale provenind din lefuri, pensii, indemnizații de orice natură sau profesii libere.

În calculul veniturilor anuale ale pădurilor, plantațiilor de pomi roditori și viilor, scutite de impozit, se va socoti pentru păduri, jumătate din venitul pământului agricol din regiunea respectivă, iar pentru vii și plantații de pomi roditori, se va socoti venitul ca și când ar fi în plină producție.

Art. 2. Cad sub aplicațiunea acestui capitol toate datoriile debitorilor, intrând în prevederile art. 1, născute până la data de 18 Decembrie 1931, afară de acelea exceptate de această lege.

Datoriile cu scadențe posterioare promulgării legii, se vor considera ajunse la scadență pe data promulgării ei.

Art. 3. — Cuanțul fiecărei creanțe, va fi cel existent la data promulgării acestei legi, inclusiv procentele încă datorite, calculate până la data de 18 Decembrie 1931, pe baza legii sau a convențiilor, cu respectarea legiurilor asupra cametei și dela această dată, pe baza unui procent simplu de 2 la sută pe an.

Art. 4. — Datoriile debitorilor prevăzuți la art. 1 se reduc cu 50 la sută din cuantumul lor stabilit conform art. 3 din lege.

Datoriile astfel reduse, se vor plăti în 34 rate semestriale care vor cuprinde și o dobândă de 3 la sută pe an, plătiabile la fiecare 15 Mai și 15 Noembrie ale fiecărui an, scadența primei rate fiind la 15 Noembrie 1934.

Fiecare din primele două rate vor fi de câte 2,50 la sută, iar fiecare din celelalte două următoare de câte 3 la sută din creanța redusă conform alin. 1.

Celelalte treizeci de rate vor fi egale și vor cuprinde tot restul datoriei neamortizată prin cele patru rate de mai sus.

Regulamentul de aplicare al acestei legi va cuprinde și un tablou de amortisment pentru calcularea ratelor.

Art. 5. — Debitorii vor beneficia pentru orice rată plătită anticipat de o reducere de 6% pe an, calculată din ziua plății până la scadența respectivă.

Art. 6. — Debitorii care vor plăti integral chiar numai o singură creanță anticipat, în primii doi ani dela promulgarea legii, vor beneficia asupra creanței plătite de o reducere totală de 70%, cu condiția ca să achite în primul an cel puțin 15%, plus dobânzile aferente la acest procent, din cuantumul ei total, așa cum a fost stabilit prin art. 3, sub sancțiunea pierderii beneficiului acestei reduceri.

De asemenea debitorii care vor achita chiar numai o singură creanță, în primii cinci ani dela promulgarea legii, vor beneficia de o reducere totală de 60% asupra cuantumului acestei creanțe, fixat prin art. 3, cu condiția ca să plătească în fiecare an cel puțin 8% din acest cuantum, plus dobânzile aferente la acest procent, sub sancțiunea pierderii beneficiului acestei reduceri.

Art. 7. — Pentru aplicarea acestei legi se consideră ca definitive declarațiile de asanare făcute de debitorii sub regimul legilor din 19 Aprilie 1932, 26 Octombrie 1932 și 14 Aprilie 1933, ele ne mai putând fi adăugite sau modificate în nici un fel, cu excepțiunea rectificărilor de calcul, devenite necesare pe baza acestei legi. Debitorul va putea opune creditorului orice plată sau stingere ulterioară a datoriei.

Art. 8. — Debitorii agricoli proprietari de mai mult de 10 hectare, cât și debitorii agricoli, proprietari de mai puțin de 10 hectare, care însă ar poseda și proprietăți urbane sau suburbane, susceptibile de a fi supuse impozitului pe clădiri, care nu au făcut declarații de asanare, vor trebui să facă asemenea declarații în termen de o lună dela publicarea legii. Declarațiile proprietarilor de mai mult de 10 hectare se vor face la tribunalul domiciliului debitorului, iar cele ale proprietarilor de mai puțin de 10 hectare la judecătoria domiciliului debitorului. Ele vor cuprinde o arătare exactă a tuturor datoriei debitorului, a activului său și a tuturor veniturilor pe care le are, precum și arătarea domiciliului actual al debitorului, și domiciliilor creditorilor arătați în declarație.

Art. 9. — Declarațiile făcute conform art. 8, vor fi trimise de debitor tuturor creditorilor arătați în ele, în termen de o lună dela promulgarea legii, prin scrisori recomandate.

Art. 10. — Debitorii prevăzuți la art. 8, care n'au făcut declarații de asanare cel mai târziu până la expirarea termenului prevăzut în acel articol, precum și toți aceia care în declarațiile lor făcute conform art. 7 și 8, au omis cu rea credință o parte din activul lor sau au arătat datorii fictive, vor pierde beneficiul legii de față.

Decăderile pronunțate după cererea oricărei părți interesate își vor produce efectele față de toți creditorii.

Art. 11. — Creditorii vor comunica debitorilor, la cererea acestora, suma totală a datoriei rămasă de plată, conform legii, cât și rata ce debitorul urmează să plătească, conform art. 4.

Această comunicare nu echivalează cu o recunoaștere a creditorului în ce privește dreptul debitorului de a beneficia de lege.

SECȚIUNEA II.

Urmărirea sumelor datorite de debitorii agricoli și decăderile rezultând din neplata lor.

Art. 12. — Legea de față nu modifică întru nimic convențiunile existente între părți în ceea ce privește locul de plată. În orice caz, debitorul se va putea libera valabil d'punând sumele datorite la percepția suu Administrația financiară și recipisa în termen la judecătoria domiciliului creditorului, anunțând pe acesta prin carte poștală recomandată.

Art. 13. — Urmărirea sumelor datorite în baza acestei legi se va face de fiecare creditor în parte. Creditorii care nu au titluri executorii, dar a căror creanță a fost recunoscută în existența ei, în total sau în parte, prin declarațiile de asanare vor putea proceda, în limita recunoașterii, la executare, pe baza unui certificat al instanței unde s'a făcut declarația, investit cu formula executorie.

Executarea se va face în toate cazurile în limitele reducerilor prevăzute de lege.

Pentru obținerea titlurilor executorii pentru datoriile debitorilor, intrând în această lege, societățile cooperative vor întocmi tabele, în care se vor specifica datoriile, identificându-se creanțele, numele, domiciliile debitorilor principali, giranți și garanți, și care se vor afișa contra dovadă la primăriile domiciliilor debitorilor principali, giranți și garanți, pentru comunele rurale și la circumscripțiile de poliție respective pentru comunele urbane.

Aceste tablouri rămân definitive și constituie titluri executorii prin ele însăși cu respectarea procedurii și căilor de atac prevăzute de art. 133, al. 2—5 inclusiv al legii pentru organizarea cooperativei. Contestăția se va putea face pentru toate cazurile, fără depunerea vreunei garanții și timbre.

Creanțele societăților cooperative supuse acestei legi, se vor executa, în contra debitorilor decăzuți din beneficiul acesteia, potrivit legii pentru organizația cooperativei.

Art. 14. — În caz de neplată a unei singure rate, chiar față de unul dintre creditorii, creditorul neplătit va putea urmări fructele naturale sau civile, sau veniturile de orice fel ale debitorului.

În caz de neplată la scadențe a două rate succesive, chiar față de unul singur dintre creditori, debitorul va fi de drept decăzut din beneficiul termenului, față de creditorul neplătit, putând fi urmărit asupra bunurilor sale, pentru creanța astfel cum a fost redusă prin legea de față.

Judecătorii vor putea însă, acorda un termen de grație, în caz de distrugere a cel puțin jumătate din recoltă, prin caz fortuit.

Debitorii vor putea împiedeca efectele decăderii în orice stadiu al urmăririi, până la ziua fixată pentru vânzare, dacă vor plăti toate sumele scadente în acel moment, inclusiv cheltuielile.

În caz de sechestrare a recoltelor debitorului, acesta va putea cere instanței care a ordonat urmărirea, ca pe pe baza art. 66 bis din procedura civilă, din Vechiul Regat, să ordone vânzarea pe căile legale a recoltelor sechestrate și distribuirea sumelor între creditori.

Creditorii cu creanțe contestate, dar constatate prin hotărâri definitive, date după promulgarea acestei legi, nu vor putea executa sau invoca pierderea beneficiului termenului, în contra debitorului, dacă acesta le va achita toate ratele scadente pe trecut, împreună cu dobânzile legale de întârziere, dela scadența fiecărei rate, în termen de trei luni dela pronunțarea hotărârii definitive.

(Da urma)

Situația.

În ultimele zile toată lumea se întreabă care va fi noua situație creată de pe urma noii legi de conversiune. În ziua votării legii de Senat țigănușii vânzatori au lansat deja pe ulițele Capitalei noua lege votată de Cameră și Senat. Va trece o zi două până lumea își va găsi orientarea, până se va ști precis dacă noua lege va fi ultima după cum au intenționat legiuitorii ei.

Cu cât să intră mai adânc în această materie reiese tot mai evident imoralitatea enormă a acestei legi.

Părinții conversiunii dnii Argetoianu și Prof. Iorga au recunoscut ușurința cu care au lansat această operație de jaf.

Dl Argetoianu a recunoscut-o că nu a fost condus decât de faptul că dnii debitori nu au mai voit să-și plătească datoriile. A căutat atunci să legisfeze această stare de fapt. Urmarea a fost că parlamentul s'a transformat într-o bursă unde s'au adunat toți intereseații, ca să-și înscrie în articolele legii conversiunii ceea ce interesele lor le dictau. Aceasta a fost prima lege a conversiunii.

A doua lege voind să împace și capra și varza n'a făcut altceva decât a temporizat chestiunea.

Acuma avem gata și a treia lege ale cărei urmări rămâne să le dovedească viitorul.

Dl Argetoianu ca de obicei a făcut o trăznăie. Toată lumea cu răspundere în țară aluat-o bună, drept cal de bătaie în scopuri politice. Ironia sorții a vrut ca partidul liberal, partid al capitalismului, partid de ordine economică să fie acela, care să înfăptuiască o atare monstruoasă, supralicitând demagogia dlor Argetoianu, Dr. Lupu și Iunian.

Cât privește efectele practice a întregii probleme a conversiunii, adică a legilor 1-2-3, dl Iorga a fost foarte inspirat cu ocaziunea desbaterilor dela Senat.

Se scuză întâi de tăcerea ce a observat cu ocaziunea lansării pe piață a conversiunii sub. Înaltul D-sale patronagi și recunoaște că gospodăriile pentru a căror protecție s'a făcut conversiunea, fiind grav atinse în existența lor de datorii, orice încercare de a le salva este zadarnică.

Vechiul colaborator al Revistei Economice dl Corneliu Dobrotă, director referent în Ministerul Industriei a scos de sub tipar recent o carte în limba germană tratând despre minieră și politica minieră a statului.

Primele două capitole tratează situația minierului în economia națională. Principiile de bază a unei bune politici miniere și mijloacele statului spre a influența asupra dezvoltării minierului. Arată apoi bogățiile noastre miniere, felul cum sunt exploatare, neajunsurile și posibilitățile de îndreptare ale exploatării, Politica minieră din Vechiul regat și din teritoriile alipite dinainte de unificarea legislației miniere și după aceea.

Toate acestea sunt tratate în general și teoretic. În capitolele 3—7 se tratează întâi în general și apoi fiecare în parte, indicând locurile și felul exploatațiunilor cu date statistice detaliate, toate produsele miniere ale țării: cărbuni, gaz metan, petrol, aur, argint, fer, aramă, pirită, plumb, zink, antimoniu, mangan, chrom, bauxită, sare, cariere (de piatră, nisip, marmoră, var, bazalt, lut pentru țigle, ciment) chimic, bismut asfalt, argint viu, pietre prețioase, și semiprețioase, izvoare minerale.

Capitolul 8 tratează cu date statistice detaliate brațele de muncă ocupate în industria minieră.

Capitolul 9 tratează despre exploatarea miniere ale statului și redevențele miniere ale aparțin.

Dat fiind, că în afară de petrol aproape toate bogățiile miniere ale Statului nostru se găsesc în munții ardeleni și bănățeni, cartea aceasta este o călăuză prețioasă pentru acei conducători ai noștri, cari ști să cunoască bogățiile naturale ale ținuturilor de peste Carpați.

Bursa se ține foarte fermă. Petroliferele se mențin la un nivel de cursuri relativ foarte urcat dacă ținem seama, că în ultimele două luni prețul țigleului a scăzut aproape la jumătate. Dela 7500 Lei vagonul la 3800 Lei vagonul.

Acțiunile Industriale au cedat foarte puțin din cel mai înalt nivel de cursuri ce l-au atins în ultimele zile.

Acțiunile bancare s'au resimțit mult de pe urma noii legi a conversiunii.

Scrisurile Urbane și Rurale sunt foarte deprimare tot de pe urma conversiunii.

Rentele interne sunt ferme. Rentele externe, cari în ultimul timp au suferit mari scăderi, au început a fi cerute.

Aurul are agio 40⁰/₀, iar valute forte 36⁰/₀. Contribue la această fermitate a lor în mare măsură călătoriile externe în legătură cu sărbătorile.

București.

REMIZIER.

